هنگامی که توشه ی اشعری ها در جنگ تمام می شود یا زمانی که غذای شان در مدینه کاهش می یابد.

از ابو موسی اشعری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ الأشعَرِيينَ إِذَا أرملُوا في الْغَزْوِ، أَو قَلَّ طَعَامُ عِيَالِهِم بالمَدِينَةِ، جَمَعُوا ما كَانَ عِندَهُم في ثَوبٍ وَاحد، ثُمَّ اقتَسَمُوهُ بَيْنَهُم في إِنَاءٍ وَاحِدٍ بالسَّوِيَّةِ، فَهُم مِنِّي وَأَنَا مِنهُم»: «هنگامی که توشه ی اشعری ها در جنگ تمام می شود یا زمانی که غذای شان در مدینه کاهش می یابد، هرچه دارند در پارچه ای جمع می کنند و سپس آن را با پیمانه ای به طور مساوی در میان خود تقسیم می نمایند. آنها از من هستند و من از آنها هستم».

[صحیح است] [متفق علیه]

اشعری ها قوم ابوموسی رضی الله عنه بودند که چون غذای شان کم می شد یا در جهاد فی سبیل الله بودند، غذاهایی را که داشتند جمع کرده و به صورت مساوی بین خود تقسیم می کردند؛ به همین دلیل از باب شرف و محبت، استحقاق نسبت یافتن به رسول الله صلی الله علیه وسلم را یافتند؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم در این اخلاق نیک و بزرگ که با ایثار و اطاعت همراه بود، موید ایشان و بر راه و روش آنان بود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5543